

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/152/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010121
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6416010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného L. F. za pomoc k zločinu skrátene dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., § 276 ods. 1, 3 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 17. februára 2021, o sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.10.2020, sp.zn. 2T/32/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť krajského prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením senát okresného súdu podľa § 290 ods. 1 Tr. por., § 281 ods. 1 Tr. por., § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. trestné stíhanie proti obžalovanému L. F. pre skutky, ktoré boli v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 02.03.2016, sp. zn. Kv 100/14/6600 kvalifikované v bode B1 ako pomoc k zločinu skrátene dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 276 ods.1, 3 Tr. zák., v bode B2) ako pomoc k zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., v bode B3) ako pomoc k zločinu skrátene dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

B)

v období rokov 2010 až 2013 vyhotovoval daňové doklady za neuskutočnené zdaniteľné plnenia vo forme predaja tovaru a služieb znejúce na rôzne dodávateľské subjekty, v mene ktorých nemal oprávnenie konať a ich následne predával za poplatok vo výške 1% zo sumy vystavených daňových dokladov rôznym podnikateľským subjektom v celej Slovenskej republike, ktoré si ich od neho objednávali telefonicky, osobne, prostredníctvom emailu alebo sprostredkovateľov za účelom zníženia ich daňovej povinnosti na dani z príjmov fyzickej osoby, dani z príjmov právnickej osoby alebo na dani z pridanej hodnoty, konkrétne takto

1)

L. F. (148.), ktorý podnikal na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom L. F. - Q., so sídlom P. J. XXX, I.: XXXXXXXXX, zaslal na dobierku daňové doklady, ktorých podrobný rozpis je uvedený v prílohe odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX znalca I.. F. R., u ktorých nedošlo k zdaniteľnému plneniu, a to za nákup tovarov v celkovej sume 172 783,80 Eur, za obdobia: apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2010; za január, február, marec, apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2011; za apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2012; za marec, apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2012; za marec 2013, od dodávateľov: V. spol. s.r.o., B., I.: XXXXXXXXX; P. s.r.o., Q., I.: XXXXXXXXX; K. - stav., s.r.o., U., I.: XXXXXXXXX; V., spol. s.r.o., S., I.: XXXXXXXXX; W. U. P. s.r.o., U., I.: XXXXXXXXX, ktorý mu za ne uhradil 1% z výšky vyfakturovanej sumy a tieto daňové doklady neoprávnene zahrnul do daňových priznaní, ktoré podával v priebehu rokov 2010 až 2013 v daných termínoch príslušnému daňovému úradu (Daňový úrad Banská Štiavnica, Daňový úrad Banská Bystrica, kontaktné miesto Banská Štiavnica) k dani z príjmov fyzickej osoby a k dani z pridanej hodnoty vyššie uvedeného daňového subjektu, v

dôsledku čoho L. F. skrátil daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2010 v rozsahu 7 125,60 Eur, daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2011 v rozsahu 9 948,85 Eur, daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2012 v rozsahu 8 116,17 Eur a súčasne daň z pridanej hodnoty v roku 2010 v rozsahu 8 965,04 Eur, daň z pridanej hodnoty v roku 2011 v rozsahu 10 470,75 Eur, daň z pridanej hodnoty v roku 2012 v rozsahu 7 921,31 Eur a daň z pridanej hodnoty v roku 2013 v rozsahu 1 047,08 Eur, čím skrátil daň v celkovom rozsahu 53 594,80 Eur,

2)

U. X. (79.), ktorý podnikal na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom U. X., so sídlom D. I. XXXX/XX, C., I.: XXXXXXXX, zaslal na dobierku daňové doklady, ktorých podrobný rozpis je uvedený v prílohe odborného vyjadrenia č. 55/2013 znalca I. Magdalény D., u ktorých nedošlo k zdaniteľnému plneniu, a to za nákup tovarov v celkovej hodnote XX XXX,XX Eur, za obdobia: júl, september, október, november, december 2010; za marec, apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2011; za január, február, marec, apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2012; za január, február, marec, apríl, máj, jún 2013, od dodávateľov: CŠO - stav., s.r.o. U., I.: XXXXXXXX; V., spol. s.r.o., S., I.: XXXXXXXX; V. spol. s.r.o., B., I.: XXXXXXXX; P. s.r.o., Q., I.: XXXXXXXX; W. U. P. s.r.o., U., I.: XXXXXXXX, ktorý mu za ne uhradil 1% z výšky vyfakturovanej sumy a tieto daňové doklady neoprávnene zahrnul do daňových priznaní, ktoré podával v priebehu rokov 2010 až 2013 v daných termínoch príslušnému daňovému úradu (Daňový úrad Lučenec, Daňový úrad Banská Bystrica, pobočka Lučenec) k dani z príjmov fyzickej osoby a k dani z pridanej hodnoty vyššie uvedeného daňového subjektu, v dôsledku čoho U. X. skrátil daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2010 v rozsahu 3 431,16 Eur, daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku XXXX v rozsahu X XXX,XX Eur, daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku XXXX v rozsahu 2 916,48 Eur a súčasne daň z pridanej hodnoty v roku 2010 v rozsahu 2 904,61 Eur, daň z pridanej hodnoty v roku 2011 v rozsahu 3 965,83 Eur, daň z pridanej hodnoty v roku 2012 v rozsahu 3 068,75 Eur a daň z pridanej hodnoty v roku 2013 v rozsahu 1 299,69 Eur, čím takto skrátil daň v celkovom rozsahu 21 532,19 Eur,

3)

L. B. (XXX.), ktorý podnikal na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom L. B., so sídlom D. XXX/XX, U. U., I.: XXXXXXXX, zaslal na dobierku daňové doklady, ktorých podrobný rozpis je uvedený v prílohe odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX znalca I. F. R., u ktorých nedošlo k zdaniteľnému plneniu, a to za nákup tovarov a služieb v celkovej sume 45 000 Eur, za obdobie: marec, jún, júl 2012, od dodávateľov: T.trnál, S., R. XX/XX, I.: XXXXXXXX a L. U., U., N. XX, I.: XXXXXXXX, ktorý mu za ne uhradil 1% z výšky vyfakturovanej sumy a tieto daňové doklady neoprávnene zahrnul do daňového priznania, ktoré podal v roku 2013 príslušnému daňovému úradu (R. úrad Q. Q., pobočka Q.) k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 hodnoty vyššie uvedeného daňového subjektu, v dôsledku čoho L. B. skrátil daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2012 v rozsahu 6 172,29 Eur, zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal krajský prokurátor sťažnosť, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 02.11.2020. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia, ako aj jeho odôvodnenie, s ktorými sa však nestotožnil.

Dal do pozornosti, že odôvodnenie uznesenia NS SR zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 6Tdo/47/2019, ktorým podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol dovolanie Generálneho prokurátora SR v obdobnej trestnej veci, obsahuje postuláty, ktoré sú všeobecne prijímané v právnej teórii a justičnej praxi, avšak nevzťahujú sa na tento prejednávany prípad, a to vzhľadom na špecifickosť účastníctva na trestnom čine (§ 21 Tr. zák.) na rozdiel od páchatela trestného činu (§ 19 Tr. zák.), resp. spolupáchatela trestného činu (§ 20 Tr. zák.). V ďalšom rozviedol celú genézu predmetného trestného stíhania, vrátane uznesenia vyšetrovateľky OKP OR PZ B. zo dňa XX.XX.XXXX, N.:G.-XXX/X-OEK-KE-XXXX, ktorým bolo podľa § X99 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie za zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a jej následného uznesenia zo dňa 27.12.2013, ktorým bolo podľa § 206 ods. X Tr. por. vznesené obvinenie L. F. za uvedený zločin, a to vo forme pomoci na tom skutkovom základe, ktorý je tam uvedený. Dňa XX.XX.XXXX bol L. F. podľa § 206 ods. 6 Tr. por. upovedomený o zmene právnej kvalifikácie v tom smere, že jeho konanie spočívajúce v poskytnutí pomoci na spáchanie trestného činu viacerým osobám, bolo prekvalifikované na účastníctvo vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k jednotlivým trestným činom iných obvinených (nie ako jeden pokračovací trestný čin spáchaný formou pomoci). Uznesením vyšetrovateľky U. PZ, M., M., expozitúry F. zo dňa XX.XX.XXXXX, N.: U.-26X/NKA-PK-VY-XXXX bola z dôvodu urýchlenia konania vylúčená

vec obvinených na samostatné konanie podľa jednotlivých krajov Slovenskej republiky, skutky spáchané v banskobystrickom kraji boli označené písmenom „B“.

V priebehu prípravného konania prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica v sťažnosti uvedenými uzneseniami zastavil trestné stíhanie niektorých obvinených podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. por. s použitím § 86 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pričom uznesením zo dňa 04.09.2015, č. Kv 100/14/6600-61 zastavil trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. a uznesením zo dňa 23.11.2015, č. Kv 100/14/6600-70 zastavil trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré dôvody zastavenia trestného stíhania sa vzťahovali aj na obvineného L. F..

OČTK už v počiatkovej fáze prípravného konania dospeli k záveru, že v danom stíhanom skutku nejde o jeden pokračovací trestný čin, ale o samostatné skutky jednotlivých páchatelov daňových trestných činov, ktorým obžalovaný za dohodnutú úplatu vyhotovoval daňové doklady. Keďže sa sám ako páchatel nedopustil konania, ktoré by napĺňalo znaky trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 276 Tr. zák., a to ani ako spolupáchatel podľa § 20 Tr. zák., jeho konanie bolo možné správne vyhodnotiť ako formu účasti na trestných činoch iných páchatelov v podobe pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k § 276 Tr. zák.

Vzhľadom k tomu bol upozornený na zmenu právnej kvalifikácie skutku, za ktorý bol stíhaný, keďže sa v danej veci nemohlo jednať o pokračovací zločin skrátania dane a poistného formou pomoci § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. Trestný poriadok počíta s tým, že právna kvalifikácia skutku sa môže v priebehu trestného konania meniť a konečným arbitrom v tomto smere je konajúci súd. Poukazovať preto bez ďalšieho vysvetlenia len na uznesenie o vznesení obvinenia a na pôvodnú právnu kvalifikáciu skutku nepostačuje na to, aby bolo možné vec správne posúdiť po právnej stránke. Predmetom trestného stíhania bol skutkový dej, konkrétne popísaný pod jednotlivými bodmi v uzneseniach o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ktorý bol posúdený podľa všetkých príslušných ustanovení Trestného zákona. Aj keď formulácia skutkovej vety v predmetnom uznesení sa nemusí javiť najpriliehavjšie a právna kvalifikácia stíhaného skutku nebola spočiatku správna, nemení to nič na skutočnosti, že trestné stíhanie sa viedlo v jednom konaní za viac trestných činov, a to druhovo rovnakých, napĺňajúcich zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 276 Tr. zák., ktoré spájala osoba jedného z obvinených osôb, L. F..

V danom prípade bola totožnosť skutku podanou obžalobou zachovaná, avšak nešlo o jeden totožný skutok so skutkami, ktoré boli predmetom odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.06.2016, sp. zn. 2T/224/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 2To/98/2016. Skutočnosť, že trestné stíhanie obžalovaného za skutky, ktoré boli predmetom samostatných obžalôb, bolo vedené na základe jedného uznesenia o vznesení obvinenia, je bez právneho významu. Navyiac totožnosť týchto skutkov nemožno vyvodit' ani z popisu skutkových viet. Spoločné návetic, ktoré bolo obsiahnuté aj v uznesení o vznesení obvinenia obžalovanému, sa týka každého jednotlivého stíhaného skutku, pričom ide v praxi o bežnú formu popisu skutkových viet v prípadoch dejov, ktoré sa opakujú, či už vo viacerých samostatných skutkoch, resp. častejšie v prípadoch čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu. Z tohto dôvodu v uvedených trestných veciach nejde o totožný skutok, ale o samostatné skutky. Je tomu tak preto, že v danom prípade nejde o pokračovací trestný čin, ale o viacnásobné účastníctvo obžalovaného na trestných činoch jednotlivých páchatelov - rôznych a zároveň viacerých, preto právoplatné rozhodnutie o niektorom zo samostatných skutkov nemôže zakladať procesnú prekážku rozhodnutej veci. Z tohto dôvodu aj záver okresného súdu o tom, že obe konania, keďže vychádzali len z jedného uznesenia o vznesení obvinenia, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie iba za jeden skutok, ako aj popis skutkových viet obžalôb podaných na obžalovaného, sa viedli o totožnom skutku, nemôže obstáť.

Žiadne zo zmienených rozhodnutí súdov sa nevysporiadalo s otázkou, či súčasná právna úprava vôbec umožňuje tzv. pokračovacie účastníctvo trestných činov rôznych páchatelov, ktorých skutky sú po právnej stránke posudzované rovnakou právnou kvalifikáciou. Konajúce súdy plne akceptovali právne posúdenie žalovaných skutkov ako účasti obžalovaného vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na trestných činoch skrátania dane a poistného podľa § 276 Tr. zák., resp. na trestných činoch daňového podvodu podľa § 277a Tr. zák. Napriek tomu však súd prvého stupňa tvrdí, že ide o jeden totožný skutok, o ktorom už bolo rozhodnuté Okresným súdom Považská Bystrica, z čoho možno vyvodit' záver, že konajúci súd posudzuje predmetné konanie obžalovaného ako jeden pokračovací skutok posúdený zároveň ako pokračovacie účastníctvo na predmetných daňových trestných činoch, avšak tento svoj právny názor bližšie nevysvetľuje a navyiac takýto záver nie je správny. Vzhľadom na právnu úpravu účasti v § 21 Tr. zák., podľa ktorej je účastník na trestnom čine osobou odlišnou od páchatel'a alebo spolupáchatel'a trestného činu, ktorých postavenie je upravené v § 19 Tr. zák. a § 20 Tr. zák., ako aj zásadu akcesority pri trestaní účasti, t.j. trestný postih účastníka závisí

od hlavného páchatel'a (medzi trestným činom páchatel'a konkrétnou formou účasti musí byť príčinný vzťah doplnený úmyselným zavinením), a taktiež na dlhoročnú judikatúru a odbornú literatúru je správny záver, že účastníctvo na trestných činoch rôznych páchatel'ov nie je možné posúdiť ako jeden pokračovací trestný čin účasti, hoci by inak boli pre posúdenie všetkých takých útokov splnené podmienky uvedené v § 122 ods. 10 Tr. zák. V tomto smere však pripustil Najvyšší súd Českej republiky, že účasť osoby na jednotlivých čiastkových útokoch pokračovacieho trestného činu toho istého hlavného páchatel'a, za splnenia ostaných zákonných podmienok, možno posúdiť ako jeden pokračovací trestný čin spáchaný vo forme účasti na trestnom čine hlavného páchatel'a, ale len v prípade, ak by išlo len o jedného páchatel'a a nie viacero hlavných páchatel'ov, ako je to v tejto posudzovanej trestnej veci. Tomu nasvedčuje aj záver, že pri majetkových trestných činoch nemožno pri účastníkovi na trestnom čine vychádzať pri výroku o vine zo súčtu škody spôsobenej jednotlivými hlavnými páchatel'mi na trestných činoch, ktorých sa zúčastnil. Od vyššieho uvedeného nesprávneho právneho posúdenia konania obžalovaného rozporného s právnou úpravou a ustálenou judikatúrou, sa potom odvíja aj nesprávny záver konajúceho súdu o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ktorý viedol k zastaveniu trestného stíhania obžalovaného.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby druhostupňový súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a zároveň mu uložil, aby vo veci ďalej konal a rozhodol.

K podanej sťažnosti krajského prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.11.2020. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia, ktoré považoval za vecne správne, súladné so zákonom a stotožnil sa s ním. Zdôraznil, že uznesením OR PZ v Košiciach, OKP, zo dňa 27.12.2013, ČVS:ORP-301/7-OEK-KE-2013 bolo obžalovanému vznesené obvinenie nie pre 188 skutkov, ale pre jeden skutok, za ktorý už bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.06.2016 (správne zo dňa 14.06.2016), sp. zn. 2T/224/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 2To/98/2016 potrestaný, a teda ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozhodnutím súdu.

Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 6Tdo/47/2019, ktorým bolo odmietnuté dovolanie Generálneho prokurátora SR proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.05.2018, sp. zn. 2To/36/2018 a v ktorom zároveň dospel konajúci súd k záveru, že totožnosť skutkov je daná tým, že sa jedná o súbor konkrétnych skutkových okolností zahŕňajúcich rovnakého obvineného, ktorý sa dopustil protiprávneho konania v období rokov 2010-2013 na území Slovenskej republiky voči viacerým subjektom. Obžalovanému bolo vznesené obvinenie iba za jeden skutok, pričom zo znenia skutkov uvedených v obžalobe Krajskej prokuratúry Nitra a uvedeného rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica je zrejmé, že sa jedná o totožné skutky. Nemožno sa stotožniť s tvrdením generálneho prokurátora, podľa ktorého v predmetnom konaní nešlo o jeden, ale viaceré skutky spáchané obvineným. V kontexte tohto právneho názoru, ktorý je záväzný, možno konštatovať, že aj obžaloba prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici v tejto trestnej veci, ako aj obidve zmienené rozhodnutia v predchádzajúcom odseku, vychádzajú z toho istého uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 06.02.2013, ČVS:ORP-301/7-OEK-KE-2013, ktorým bolo obžalovanému vznesené obvinenie iba za jeden skutok, v ktorom bolo subsumovaných 189 osôb, ktorým mal zadovážovať pomoc pri skrátaní dane z príjmov a dane z pridanej hodnoty.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby nadriadený súd sťažnosť krajského prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť krajského prokurátora nebola podaná dôvodne. Okresný súd totiž rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré správne vyhodnotil a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uznesenia okresným súdom na stranách 4 až 10, s ktorým sa v podstatnej časti stotožnil. Dodáva však, že rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.06.2016, sp. zn. 2T/224/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 2To/98/2016 mal byť uvedený aj vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, a nielen v jeho odôvodnení, keďže išlo o meritorne rozhodnutia, ktorými sa skončilo skoršie trestné stíhanie obžalovaného pre ten istý skutok. Išlo

však o formálne pochybenie, ktoré samo o sebe nebolo dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia, ktoré bolo inak vecne správne.

Krajský súd vychádzal pri rozhodovaní z právnych názorov vyjadrených v uznesení Okresného súdu Nitra zo dňa 23.01.2018, sp. zn. 1T/105/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.05.2018, sp. zn. 2To/36/2018, ako aj v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 6 Tdo/47/2019, ktoré si v plnom rozsahu osvojil. Poukazuje najmä na odôvodnenie uvedeného uznesenia Krajského súdu v Nitre na str. 11 až 14, ako aj na odôvodnenie uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu SR na str. 8 až 10, pričom opakovať argumentáciu v nich uvedenú, ktorá sa vzťahuje aj na prejednávajúcu trestnú vec, by bolo nadbytočné. Zdôrazňuje však, že obžalovaný L. F. za skutky, ktoré mu boli kladené za vinu v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 02.03.2016, č. Kv 100/14/6600 a ktoré boli právne kvalifikované v bode B1) ako pomoc k zločinu skrátania dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 276 ods. 1, 3 Tr. zák., v bode B2) ako pomoc k zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a v bode B3) ako pomoc k zločinu skrátania dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.06.2016, sp. zn. 2T/224/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 2To/98/2016, pretože ide o totožný skutok. Z tohto dôvodu bolo potrebné zastaviť trestné stíhanie proti obžalovanému v tejto trestnej veci pre jeho neprípustnosť s poukazom na ust. § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda pre existenciu prekážky rozhodnutej veci. Z konštrukcie a formulácie skutkov v obidvoch uvedených trestných konaniach je totiž zrejmé, že ich podstatná časť, pokiaľ ide o konanie obžalovaného, ale aj spôsobený následok, je totožná a v konečnom dôsledku ide z tohto dôvodu o jeden a ten istý skutok.

Napriek tomu krajský súd považoval za potrebné reagovať na sťažnostné námietky krajského prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s tým, že z hľadiska právneho posúdenia jednotlivých skutkov by u obžalovaného nešlo o tzv. pokračovacie účastníctvo na trestných činoch, ale o tzv. viacnásobné účastníctvo na viacerých trestných činoch, ktoré spáchali rôzni hlavní páchatelia, avšak len za predpokladu správneho procesného postupu OČTK už od začatia trestného stíhania obžalovaného ako účastníka (pomocníka) na jednotlivých trestných činoch hlavných páchatel'ov, resp. spolupáchatel'ov. Konanie obžalovaného v jednotlivých skutkových vetách malo byť totiž už pri vznesení obvinenia presne vymedzené, pokiaľ ide o miesto, čas, spôsob spáchania, ako aj následok tak, aby bolo jednoznačne zistiteľné, že ide o jednotlivé samostatné skutky, a nie o jeden skutok, ako to vyplýva z jeho znenia v uznesení o vznesení obvinenia, a na to mala nadväzovať aj správna právna kvalifikácia jednotlivých skutkov ako tzv. viacnásobného účastníctva vo forme pomoci (s uvedením presného počtu) na samostatných trestných činoch jednotlivých hlavných páchatel'ov, resp. spolupáchatel'ov. Táto nedôslednosť, ktorú však nemožno hodnotiť na ľarchu obžalovaného, v konečnom dôsledku spôsobila to, že po rozdelení veci vylúčením na samostatné konania a následným podaním samostatných obžalôb, došlo už prvým právoplatným rozhodnutím súdu o skutku (hoci len o jeho časti), keďže išlo o jeden a ten istý skutok, k vytvoreniu prekážky rozhodnutej veci, pre ktorú by bolo pokračovanie trestného stíhania v ďalších trestných veciach obžalovaného neprípustné a z toho dôvodu muselo byť tiež v tejto trestnej veci následne zastavené.

Pokiaľ aj došlo k upozorneniu obžalovaného v prípravnom konaní o zmene právnej kvalifikácie skutku, takýto procesný postup bol sám o sebe z hľadiska ďalšieho posudzovania totožnosti skutku právne bezvýznamný, keďže sa týkal jeho právneho posúdenia a nemal vplyv na to, že prebiehajúce konanie sa ďalej stále viedlo len o jednom skutku, a nie o viacerých samostatných skutkoch. Konštrukciu a formuláciu skutku použitú pri vznesení obvinenia možno v určitej miere akceptovať v prípadoch čiastkových útokov pokračovacích trestných činov vo vzťahu k ich páchatel'om alebo spolupáchatel'om, avšak nie pri tzv. viacnásobnom účastníctve na trestných činoch rôznych páchatel'ov, resp. spolupáchatel'ov, keďže takéto konanie účastníka je potrebné posudzovať v každom jednotlivom prípade ako samostatný skutok, naviac má tomu zodpovedať aj ich znenie a náležitá právna kvalifikácia. Za splnenia týchto podmienok by prvé právoplatné rozhodnutie súdu ohľadne jedného skutku, prípadne aj viacerých skutkov, o ktorých by sa viedlo spoločné konanie, nevytvorilo prekážku rozhodnutej veci vo vzťahu k ďalším (iným) skutkom, ktoré by boli eventuálne predmetom rozhodovania v ďalších samostatných konaniach.

Podľa názoru druhostupňového súdu však nebolo pre meritórne procesné rozhodnutie v tejto trestnej veci rozhodujúce to, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie len jedným uznesením, ale to, že

mu bolo vznesené len za jeden skutok (vzhľadom na jeho všeobecnosť, nedostatočnú špecifikáciu a určitosť jednotlivých skutkových okolností, bez ich ďalšieho náležitého rozdelenia), a nie za jednotlivé samostatné skutky.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť krajského prokurátora v súlade s citovaným ustanovením pomerom hlasov 3 : 0 zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.